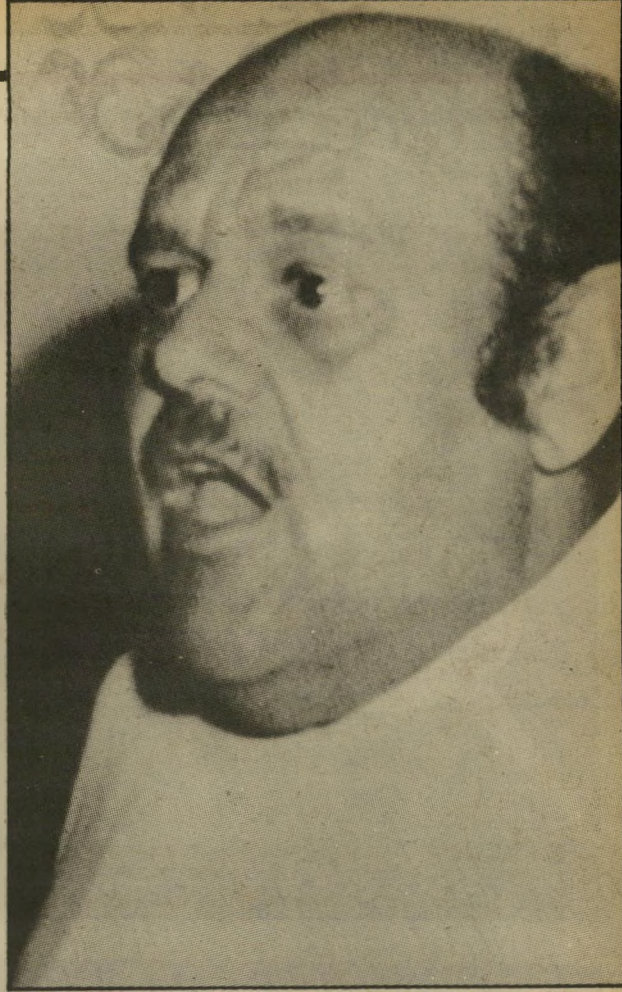

האם ניצל המפקד את מעמדו כדי לבצע מעשים מגונים בקצינים?

בתחנת הכבאים

מפקד התחנה: השוכט הורה לשלחו לגלות בצפת

את זה. כאשר ראיתי שאינני מסוגל להלחם בווייסמן, הפתרון היחיד היה להתרחק ממנו, ולהיקלט בעבודה אחרת, מבלי שאיש יידע את אשר עבר עלי.

יוסף קארו פנה למפקד תחנת הכיבוי חולון, וביקש לצאת לחופשה ללא תשלום. תוכל לחזור לכאן ככל עת, השיב לו וייסמן.

אחרי ארבעה חודשים נאלץ יוסף קארו לחזור לתחנת הכיבוי בחולון. הוא לא הצליח להיקלט בעבודה אחרת. וייסמן הומין את קארו לפגישה בארבע עיניים. בפגישה שאל וייסמן אם, כאשר אחזור לעבודה, הכל יהיה כמו בעבר? אני ידעתי למה הוא מתכוון והשבתי לו בשלילה. הבהרתי לווייסמן שלא אסכים יותר לעבור את כל הסיוטים וההשפלות.

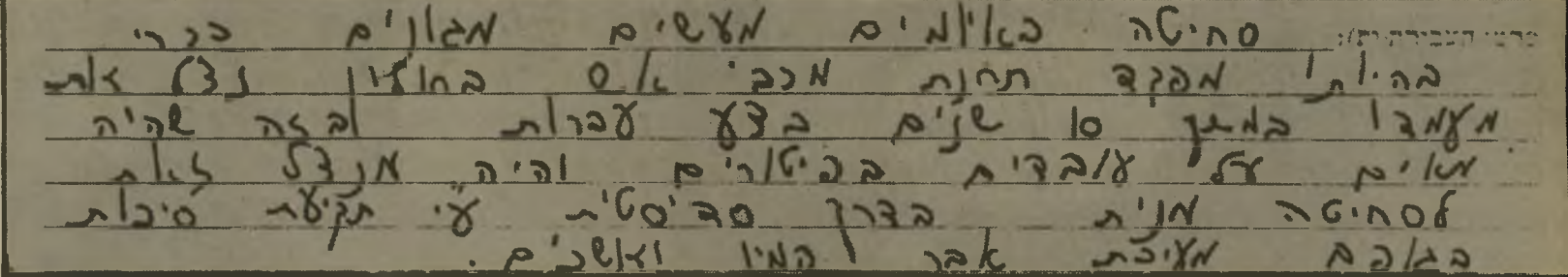
כתוצאה מכך היתה תשובתו של וייסמן, כי אין לי מקום בתחנה שלו, הואיל ואני מבוגר מדי והוא מחפש בחורים צעירים.

החברי יצחק כהן (קצין כיבוי גם הוא בתחנת חולון), ניסה לעזור לי לשוב לעבודה והוא שוחח עם וייסמן, אך נתקל בהתנגדות עזה. בשלב זה נשברתי. גיליתי ליצחק כהן את כל אשר עבר עלי בשנים האחרונות. כהן גילה לי, כי גם לו היו היתקלויות מן הסוג הזה עם וייסמן ועוד גילה לי שפנו אליו חברים אחרים מן התחנה, ואמרו לו כבר על נטיותיו של וייסמן. אשתו של קארו ביקשה לשוחח אם

אותי עד כאן, לדקור אותי בסיכות, לעקם לי את היר.

וייסמן היה מבקש ממני שאתיר לו לקיים אתי מישכזוכר מלא. אבל בקשה זו היתה מרתיחה אותי וזה היה הקו האדום שהצבתי להשפלה שאני מוכן לסבול, כדי שמקום עבודתי לא

מכאיב לך? אני משפיל אותך? היה לי ברור שאם אנסה לעשות (משהו) הרי שהוא (וייסמן) ידאג לפיטורי מן העבודה ואף אחד לא יאמין לסיפור שלי. אם הייתי נישאר מחוסר-עבודה (זה) היה לגבי קץ העולם.

צוהמערך של אורי וייסמן: "סחיטה באיומים ומעשים מגונים... סחיטה מינית בדרך סאדיסטית, תקיעת סיכות..."

וייסמן בנוכחות בעלה. היא שאלה אותו, מרוע אינו רוצה לקבל בחזרה את בעלה לעבודה. זה בגלל שהוא לא רוצה להמשיך ביחסים? שאלה האשה. כאשר כלו כל הקיצין פנה יוסף קארו אל עורך-הדיון יעקב גולני. הפרקליט שלח מייד מיכתב מפורט על הפרשה אל רמי כחלון. מפקח כבאות ראשי, וליעקב מרקוביץ, הממונה לתפקידים מיוחדים במישר-הפנים. מרקוביץ השיב למיכתבו של גולני אחרי חמשה ימים: הנושא הועבר לטיפול המיטרה.

חיבוקים במיקלט

ב ינתיים הגיע קצין-כיבוי-שרי-פוח שני של תחנת-חולון אל עורך-הדיון גולני. היה זה אותו יצחק כהן בן 29, שכבר לפני תשע שנים התחיל לעבוד בתחנת הכיבוי שבה מפקד-התחנה הוא וייסמן.

כתב יצחק כהן: כאשר עברתי קורס כבאים, היה וייסמן נוהג לקחת אותי לשיחה במכוניתו. כמעט מדי לילה והיה משוחח איתי זמן רב מאוד. כאשר הייתי אומר לו שאני עייף, הוא היה את הבטן ואת החזה, והיה ממלמל: למה אתה כל-כך רוחז? הוא היה נרגש ומתנשף.

אני הייתי חניך בקורס-כבאים, בתחילת דרכי המיקצועית, והוא היה המפקד, הכל-יכול, שבהבל פיו יכול לקדם אותי או להפיל אותי. כאחד הערכים הללו הרחיב וייסמן לכת וכאשר ליטף את ביטני, הוא החריד את ידו מתחת למיכנסי ואחז באבריהמין שלי. הייתי מאוד נבוך

לכבוד יצחק כהן כ א 7

הנדון: השעייתך מהעבודה.

בתוקף סמכותי כמפקד שירותי כבאות אזור חולון וכאחראי לקיום המסמעה, ולהפעלתן היעילה של התחנות, הנני משעה אותך מהעבודה מרגע זה ועד להודעה חדשה בגין עבירות מסמעה והתססה עובדי התחנה.

בכבוד רב,

אורי וייסמן, מפקד שירותי כבאות אזור חולון ב-י.ס.

מיכתב ההשעייה של יצחק כהן: "עבירות מישמעה, החססת עובדים..."

ייפגע וכדי שאוכל לפרנס בכבוד את מישפחתי. כאשר מלאה סאת הייסורים וההשפלות הרגשתי שאין אני יכול לעמוד בזה יותר וכבר עברו בי ההורים של פגיעה פיזית בווייסמן, עד כדי רצח, ובכך לנקום את אשר עבר עלי במשך השנים... יחסים הומור כססואלים נכפו עלי כתוצאה משליטתו המחלשת של וייסמן בחיי... ניסיתי להתחמק ממנו... נגעלתי מכל היחסים הסוטים הללו ואף הבהרתי לו

הנסיבות הפכו אותי שבו בידיו של וייסמן גלא היה בי הכוח לצאת למאבק נגדו. ככל שחלף זמן ומעשיו של וייסמן היו יותר חמורים, כך נעשה מצבי קשה יותר ורצוני לפרוץ מן המעגל חייב קורבן גדול יותר.

קו אדום להשפלה

בתנהגותו של וייסמן היה גוון סאדיסטי. הוא נהג לצבוט

אליו בלבד. וייסמן היה מזמין אותי לחדרו ואומר לי שטוענים שאין אני מתפקד כראוי, שאינני שווה דבר ושהוא יעיף אותי... עוד היה וייסמן ממשיך ומשפיל אותי, על-ידי זה שהיה אומר לי שאני טיפש ושהוא זה שיעשה ממני קצין ושהוא יכול לעשות בי כרצונו... כאשר וייסמן היה רואה שאני מושפל ומוכה, הוא היה עושה תפנית — הוא היה שולח את ידו וצובט אותי בפטימותי... אחרי שהיה דוקר אותי בסיכות וצובט אותי, היה שואל: אני

וייסמן הבנים אותי לחדרו... הורה לי להתפשט. הוא התפשט עצמו. וייסמן שכב עלי, גיפף אותי, יטף אותי והגיע לפורקן. אלה הם בריו של קצין כבאי-אש יוסף קארו, תצהיר שהוגש לבית-הדין לעבודה זל-אביב. אורי וייסמן הוא מפקד כבאי-אש בחולון-בתיים. כתב יוסף קארו בן 36, נשוי ואב שלוש:

וייסמן היה קורא לי לבוא איתו מיקלט שבתחנת כיבוי-אש בחולון. מ היה מחבק אותי ומלטף אותי. אשר היה מגיע להתעררות מינית, יה אומר לי שהוא הולך לשירותים "להגיע לפורקן".

בהזדמנות אחרת לקח אותי וייסמן תחנת ב", שהיתה בה שביתה. התחנה יתה סגורה. וייסמן הכניס אותי זרזר-השירותים ושם חזרה על עצמה סצינה המתוארת לעיל.

קארו טען בתצהירו, שנחסט בצורה משך שבע שנים על-ידי מפקדו, בכאי מיספר 1 של תחנת חולון. מרוע המשיך קארו להיות הקורבן ל מפקדו במשך תקופה ארוכה ליכך מרוע לא התרחק ממנו האם א היתה איוו הסכמה הרדית בין שני כבאים. אני נשוי ואב לשלושה ירים, הסביר יוסף קארו, אפי-אישית תגורות איתנו בדירה וגם פרנסתה לי בעשר השנים האחרונות עברנו, ישפחתי ואני, משברים מישפחתיים לכלליים. מברנו את דירתנו לפני זמש שנים ובטרים הספקנו לרכוש ידה אחרת, אירע מהפך ונותרנו ללא רה בעלותנו. ועוד מכות נחתו עלי, אחרי זו. במשך תקופת המשברים גה אלי מפקד התחנה אורי וייסמן זמר לי שהוא יוציא אותי מכל צרותי ויעזור לי, ושככל בעייה אפנה